

میترا عنایتی، قهرمان سال آیند کاپ در رشته اتومبیلرانی در گفت‌وگو با طوس از ورودش به این عرصه و برنامه‌های آینده‌اش سخن گفت

شوماخر مشهدی در اندیشه رقابت‌های بین‌المللی

فاطمه طالبیان شریف | مسابقات اسلا لوم آیند کاپ یکی از رویدادهای مهم در رشته اتومبیلرانی ویژه بانوان در ایران است. این مسابقات نه‌تنها فرصتی برای رقابت و نمایش مهارت‌های رانندگی بانوان است؛ بلکه به‌عنوان یک سکوی پرتاب برای ورود به مسابقات ملی و بین‌المللی نیز عمل می‌کند. میترا عنایتی شوماخر مشهدی، عنوان نفر نخست قهرمانی سال اسلا لوم تایم تریل آیند کاپ، نایب قهرمانی مسابقات اسلا لوم کشور و قهرمان مسابقات درگ ۴۰۰ متر خراسان رضوی را در کارنامه خود دارد. در گفت‌وگو با این راننده خراسانی، چالش‌های این رشته برای بانوان و جزئیات قهرمانی اخیرش را جویا شدیم.

■ **از چه زمانی وارد دنیای اتومبیلرانی شدید و چه چیزی شما را به این رشته جذب کرد؟**

من تقریباً از آبان ۹۶ وارد رشته اتومبیلرانی شدم. هم علاقه‌مند بودم و هم استعداد داش را داشتم؛ اما از وجود پیست یا مکانی که خانم‌ها بتوانند در آن رانندگی کنند، مطلع نبودم تا اینکه به صورت اتفاقی با آقای محمدخانی، قهرمان فرمول ۲ آشنا شدم که دومقام جهانی نیز دارند. متوجه شدم که می‌خواهند یک آکادمی به نام مهارت رانندگی برگزار کنند و یک سری مهارت‌ها را آموزش دهند. به صورت کلی من در خیابان مسابقه می‌دادم و پسرها زمانی که می‌دیدند من خانم هستم، حالشان بد می‌شد که به یک خانم باخته‌اند. وقتی وارد پیست شدم، به مدت چهار تا پنج سال تنها خانم پیست بودم و کم‌کم خانم‌های دیگر وارد شدند.

■ **حضور در پیست‌های رسمی برای یک بانوی ایرانی چه چالش‌هایی دارد و چطور توانستید بر آن‌ها غلبه کنید؟**

در ایران دید آقایان نسبت به خانم‌ها به گونه‌ای است که احساس می‌کنند بانوان ضعیف‌هستند در صورتی که می‌توانند خیلی قوی‌تر از آقایان ظاهر شوند؛ ولی این سرکوب کردن موجب می‌شود بانوان در همان سطح باقی بمانند. در واقع خیلی از بانوان می‌ترسند وارد پیست شوند. من هم تیمی‌هایی دارم که در خیابان و پشت فرمان خیلی خوب رانندگی می‌کنند؛ اما به محض اینکه می‌خواهند در پیست دیده شوند، چون تمرکز روی آن‌هاست، نمی‌توانند و دست و پایشان را گم می‌کنند؛ ولی باز هم می‌شود با تمرین بر این شرایط غلبه کرد تا کنار آقایان بتوانیم به راحتی مسابقه بدهیم. من معتقدم هر چقدر تمرین کنیم، می‌توانیم تایم آقایان را برزنیم. من به شخصه می‌توانم تایم آقایان را برزنم. تمام سختی‌ها را گذراندم. خیلی‌ها به من می‌گفتند نمی‌توانی کنار آقایان مسابقه بدهی؛ ولی باید

عزمت را جزم کنی و «نمی‌توانم‌ها» را کنار بگذاری. به عنوان مثال من دقیقاً دو سال پیش، خودم با وجود مخالفت‌ها و اینکه می‌گفتند تو برای مسابقات کشوری آماده نیستی، بلیت قطار گرفتم، خودروام را فرستادم، در مسابقه شرکت کردم و در سطح کشوری اول شدم.

■ **درباره قهرمانی اخیرتان در مسابقات آیند کاپ بگویید؛ چه مسیری را طی کردید تا به سکوی نخست برسید؟**

این مسابقه تقریباً سه یا چهار بار برای قهرمانی برگزار شد و خیلی چالش داشت؛ یعنی باید یک سری پیچ‌ها را با سرعت خیلی زیاد برانی و یک راننده ریس و نترس باشی که بتوانی این چالش‌ها را بگذرانی. به عنوان مثال یک جا پایلون پیده بودند و فکر می‌کنم با فاصله ۱۴ متری پیده شده بود. وقتی ما با سرعت ۱۰۰ وارد پایلون می‌شدیم و قرار بود خودرو را بیچپانیم داخل پایلون‌ها، خیلی باید دل و جرئت می‌داشتم. من وقتی فیلم خیلی از آقایان را نگاه می‌کردم، آنجا روی ترمز می‌زدند تا خودرو هدایت شود و سرعت را کمتر می‌کردند که فرمان راحت‌تر بیچبد. من چون خیلی دل و جرئت بیشتر بود، ترمز هم ن‌زدم و با همان سرعت ۱۰۰، ۱۱۰ که از شیب آدم‌م پایین، وارد آن پایلون‌ها شدم. برای این کار البته دقت و ظرافت هم خیلی مهم است. یک جاهایی باید دنده را یک کنی، یک جاهایی دو و این بستگی دارد که خودروات را به شناسی و البته مستلزم تمرین زیاد است.

■ **همکاری با کوروش محمدخانی، راننده فرمول ۲ چه تأثیری بر پیشرفت فنی و ذهنی شما داشته است؟**

۷۰ درصد رانندگی اکنونم را مدیون آقای محمدخانی و سخت‌گیری‌های او هستم. به عنوان مثال وقتی می‌خواهیم دستی بکشیم، وقتی خیلی دستی را بکشیم و فرمان را بچرخانیم، قسمت‌هایی از دست تاول می‌زند و زخمی می‌شود. دست من خون می‌آمد و آقای محمدخانی می‌گفت: «طوری نیست، مگر نمی‌خواهی کنار پسرها رانندگی کنی؟ کدام پسر دستش هنگام رانندگی زخمی می‌شود؟» ما در شرایطی تمرین می‌کنیم که شیشه‌های خودرو حتی در تابستان بالااست و اصلاً نباید از کولر استفاده کنیم؛ چون جان خودرو را می‌گیرد و نمی‌توانیم خوب تمرین کنیم. شرایط عین شرایط مسابقه است و حتی لباس مسابقه را می‌پوشیم. این لباس‌ها به خاطر دولایه و معمولاً ضدحریق بودن، بسیار گرم هستند. کلاه هم که روی سرمان می‌گذاریم، طور دیگری گرم و سخت است و همین سخت‌گیری‌ها سبب شده من نسبت به گرما حساسیت نداشته باشم و قدردان مربی‌ام هستم.

■ **سطح رقابت میان بانوان راننده در کشور را چطور می‌بینید؟ آیا این مسیر در حال پیشرفت است؟**

الان هزینه‌های خودرو و سواری و اتومبیلرانی گران شده است؛ به عنوان مثال هر بار که می‌خواهیم یک گیربکس عوض کنیم، ۱۲-۱۳ میلیون تومان هزینه دارد. ما در هر مسابقه به خاطر شرایطش مجبوریم گیربکس خودرومان را عوض کنیم، به طور کلی در هر مسابقه‌ای که شرکت می‌کنیم، ۶۰ تا ۷۰ میلیون تومان هزینه خودرو و ماست و این مسئله برای خانم‌هایی که حامی مالی ندارند، کمی سخت‌است؛ ولی اگر خانمی بخواهد مسابقه بدهد، هزینه‌ها برایش مهم نیست. در سطح کشور هم خانم‌های خیلی خوب مسابقه می‌دهند و چندصد تاییه یا چند تاییه با آقایان فاصله دارند و تایم‌های خوبی می‌زنند.

■ **در مشهد شرایط اتومبیلرانی بانوان چطور است؟ چه محدودیت‌هایی وجود دارد؟**

در مشهد کم داریم بانوانی که بخواهند وارد پیست شوند و مسابقه اسلا لوم بدهند. بچه‌های درگ داریم و خانم‌هایی که در ریس شرکت می‌کنند؛ اما آن اندازه که در سطح کشور قوی عمل می‌کنند، متأسفانه در خراسان این گونه نیست. خانم به عنوان تماشاچی و ماشین‌باز خیلی داریم؛ ولی برای اینکه در مسابقه خاصی مانند درگ وریس شرکت کنند، کوتاهی می‌کنند. به پارکینگ چهارپاسه پیست اتومبیلرانی ثامن (ع) خانم‌های ماشین‌باز می‌آیند و آن‌ها را شاید در خیابان ببینیم که مسابقه ریس می‌دهند؛ ولی ندیده‌ام که بخواهند وارد پیست شوند. درگ گلبهار که شرکت کردم، تعداد خیلی محدودی خانم شرکت کرده بودند. من آنجا هم نفر نخست شدم با وجود اینکه خودروام، خودرو اسلا لوم بود و برای درگ مناسب نبود. در مسابقه جفت تایم‌هایم دورقی بود و واکنش سریعی داشتم. بانوان ما حرفه‌ای کار نمی‌کنند. البته به این نکات هم باید توجه داشت که برای مسابقه باید نظم داشته باشیم، بدن‌سازی کار کنیم، غذای مناسب بخوریم و خواب کامل هم داشته باشیم. اتومبیلرانی ورزش آسانی نیست و خنمی که تازه می‌خواهند وارد این رشته شود، حتماً باید گردن و ستون مهره‌های قوی داشته باشد. با توجه به دستی‌ای که می‌کشیم و با سرعت ۶۰ و ۷۰ یک دفعه وارد پیچ می‌شویم، گردن جابه‌جایی شود و ستون مهره‌ها تکان می‌خورد و اگر ماهیچه‌های شکم قوی نباشد، خودش آسیب‌زا است.

■ **هدف بعدی شما در اتومبیلرانی چیست؟ آیا برنامه‌ای برای حضور در رقابت‌های بین‌المللی دارید؟**

من امسال به رقابت‌های بین‌المللی فکر می‌کنم و احتمال دارد در مسابقه عمان شرکت کنم. تاریخ دقیق مسابقه را نمی‌دانم؛ اما نه به عنوان ترومنت؛ بلکه در جایگاه یک تجربه‌یاب خودروام را بفرستم یا آنجا یک خودرو تهیه کرده‌ام و در مسابقه شرکت کنم. احتمالاً این مسابقه در بهمن ماه برگزار شود.

مدیر کل استاندارد استان:

بیش از هزار و ۳۰۰ واحد تولیدی خراسان رضوی زیر پوشش استاندارد است

مدیر کل استاندارد خراسان رضوی با اشاره به اینکه هزار و ۳۰۸ واحد تولیدی در استان زیر پوشش استاندارد بوده و هر کدام دست‌کم دارای یک پروانه استاندارد معتبر هستند، گفت: این واحدها در مجموع دارای ۳ هزار و ۱۵۸ پروانه کاربرد علامت استاندارد معتبر هستند که بسیاری از واحدهای تولیدی چند محصول تولید می‌کنند و در صورتی که تخلفی در تولید کالا یا ارائه خدمت رخ دهد، براساس ماده ۴۰ قانون تربیت و توسعه نظام استاندارد به محاکم قضایی اعلام جرم خواهد شد. به گزارش ایسنا، حامد محمدی در نشست خبری خود که به مناسبت روز ملی استاندارد برگزار شد، به موضوع ترازوهای

خراسان جنوبی

افزایش ۹۱ درصدی تأمین سوخت نیروگاه‌ها در استان

مدیر شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی منطقه خراسان جنوبی گفت: سال گذشته بیش از ۱۷۰ میلیون لیتر نفت گاز به نیروگاه‌های استان تحویل شد که ۹۱ درصد رشد نسبت به سال پیش از آن داشته است. همچنین فروش فراورده‌های نفتی در مرزها نسبت به سال گذشته بیش از دو برابر رشد داشته است. به گزارش تسنیم، محمدرضا عابدانی در نشست خبری با اصحاب رسانه اظهار کرد: خراسان جنوبی از نظر تأمین فراورده‌های نفتی به طور کامل وابسته به ناوگان نفتکش‌های جاده پیماست و خوشبختانه در حال حاضر بیش از ۳۵۰ دستگاه نفتکش در استان فعالیت دارند که این رقم نسبت به سال ۱۴۰۳ حدود

۳۰۰ درصد افزایش یافته است. وی افزود: در مقایسه با سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱، تعداد نفتکش‌های فعال در استان ۵/۵ تا ۴ برابر افزایش یافته و در حال حاضر هیچ مشکلی در زمینه جذب و حمل فراورده‌های نفتی وجود ندارد. در نیمه نخست امسال نیز تأمین سوخت نیروگاه‌ها بیش از ۹۱ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته رشد داشته است. عابدانی با اشاره به نقش سنگین ناوگان حمل در این زمینه گفت: برای تأمین این میزان سوخت حدود ۵ هزار و ۸۰۰ دستگاه نفتکش به نیروگاه‌های استان مراجعه کرده‌اند؛ به عبارتی روزانه حدود ۱۶ نفتکش به منظور تأمین سوخت نیروگاه‌ها وارد استان شده‌اند.

@QudsKhorasan

پیام مردم

■ با سلام و عرض ادب، پله برقی مترو فجر خیلی وقته خراب هست. مگه تعمیر یک پله برقی چقدر زمان میبره؟ البته تعمیر هم نمیکنن فقط باز کردن. حداقل یک تعمیرکار هم جای پله برقی باشه تا مردم دلشون گرم بشه. بالای شهر همیشه پله برقی‌ها و آسانسورهاش درسته. لطفاً به فکر مردم حاشیه شهر هم باشیم.

■ یک خانواده پنج نفره‌ایم که قبلاً ماهی به گوسفند می‌کشتیم و الان پولمون به خرید کیلویی گوشت هم نمیرسه. 😞 غذای ما که هر روز برنج بود، به سه بار در هفته رسید به اون هم کم کم به ماهی سه بار خواهد رسید. 😊 البته اگه این طوری با این تورم و گرونی پیش بره، برنج برای همه مون یک خاطره نوستالژی میشه. 😊

■ با سلام و خسته نباشید، چرا برای بچه‌های متولد ۱۴۰۲ اسهم واریز کردن؛ اما سایت برای بچه‌های متولد ۱۴۰۳ بسته است؟ پس کی سایت بازه؟ مگه نمیکن برای بچه‌های متولد ۱۴۰۰ به بعد سهام میدن؟ این چه مدل واریز کردنه؟

■ با سلام و وقت به خیر، لطفاً بنویسید پرسنل بیمارستانی در بجنورد با زنان باردار خیلی رفتار بدی دارند. حقوق هاشون نسبت به سایر بیمارستان‌ها بیشتر هست؛ ولی انگار به این رویه غلط عادت کردند. الان خانم من داره اذیت میشه و هرچی میگم بیا بریم بیمارستان بستری شو، به خاطر رفتار بد و ناشایست کارکنان قبول نمیکنه. یعنی آدم از بچه آوردن پشیمون میشه.

■ خیلی واقعاً دلم پره از همه چی؛ از اینکه بچه‌ام یک هفته به عید به دنیا میاد و قراره فقط به نوزادهای سال جدید یارانه ۲ تومنی بدن اونم فقط واسه یک هفته اختلاف. دلم پره میبینم مردم رو با سود سهام عدالت مسخره کردن و باز یک عده از مردم شریف ساده‌مون دنبال ثبت‌نام سهام عدالت هستند. همین سهام‌های ما مگه چقدره یا چی میشه؟ تازه اصلاً این سود سهام که واریز میکنن، سود سال‌های گذشته است. چرا سود سهام رو به حساب سهامداران همون سال واریز نمیکنن که به این تورم نخوره؟ برای من ۸۹۰ هزار تومن سود سهام واریز کردن. سؤال اینه که یک کیسه برنج میشه؟ یک کیلو گوشت و روغن میشه؟ چی باید بخوریم؟ هیچ‌کس به فکر نیست. باز یک عده سودجو میان از همین آب گل آلود ماهی میگیرن و برنج رو انبار میکنن. تور رو خدا میبینید مسئولین به فکر نیستند، حداقل خودمون هوای همدیگه رو بیشتر داشته باشیم.

■ سلام، چقدر گرونی؟ به خدا از پا افتادیم. من پدر سه‌فرزند هستم. خسته شدیم. دیگه حتی نمیتونیم شکمون رو سیر کنیم چه برسه به خرید لباس یا چیزهای دیگه. این چه وضعیه؟ به خدا دیگه نمیکشم خسته شدم. همیشه شرمند بچه‌هام هستم. خونه ندارم و اجاره خونه‌ها هم سر به فلک کشیدن.

پاسخ دهیار روستای قرنه به گلایه مخاطب قدس در خصوص عدم تکمیل پروژه آسفالت معابر این روستا

با سلام، به اطلاع می‌رساند پروژه زیرسازی معابر روستا برای آسفالت این کوچه‌ها انجام شده است و در حال حاضر منتظر دریافت سهمیه قیر از بنیاد مسکن هستیم. به محض اینکه سهمیه روستا را از این سازمان دریافت کنیم، عملیات آسفالت معابر شروع خواهد شد.

